

తగిలిన గాయం తర్వాత మాసిపోవడం ప్రకృతి సహజం. ఒక్కో సందర్భంలో గాయం సెల వేస్తుంది. అందుకు చేయవలసిన చికిత్స యేమిటి ?

“నా కొద్దు. ఈ బిడ్డెద్దు. చంపేయండి.... వద్దు....వద్దు....వద్దు....”

గుండ్రటి ముఖం. అందులో తీర్చిదిద్దిన నాసిక, సన్నటి పెదాలు. నవ్వుతే బుగ్గలు సంతరించుకుంటున్న సౌట్లలు, చర్మంలో ఎర్రటి బల్బు వెలిగించినట్లు వింతైన కాంతి, చిన్నిచిన్ని

నవ్వుతే బుగ్గలు సంతరించుకుంటున్న చేతుల కదలికల్లో కొత్త అందం.

పాప తల్లి పొత్తిళ్ళల్లో కళ్ళెత్తి చూడాలని తావత్రయవద్దోంది. కానీ ఆ అందమైన కనురెప్పల మధ్య కనుపాప ఈ లోకాన్ని చూడలేదు. దేవుడు నిర్ణయంగా, కనుల స్థానంలో ఒక అందమైన గీత మాత్రం గీసేసి వదిలేశాడు.

ఆ పాప ఎలావుంది ? ఎర్రగా ముద్దుగా. బుగ్గలు సౌట్లలు వడేలా.... నా పాపేమో ! నా పాపేమో !....”

అక్కడే కుర్చీలో కూలబడింది, బిచ్చగతై తన కృతజ్ఞతలు తెల్పుకుని వెళ్తున్న సవ్వడి వెనక్కి. చిత్రహింస పెట్టున్న జ్ఞాపకాల తెరలు.

“అమ్మా కాసిని పాలు పోయిందంటే తల్లీ. దురదృష్టపు జాతకం. కళ్ళు లేవు తల్లీ. పుట్టు అంధురాల” శ్యామలి పులిక్కివడింది. జ్ఞాపకాల పొరలు చెదరి లేచి కూర్చోంది.

“ఏమిటి నీ పిచ్చి శ్యామలీ ! నిన్ను డాక్టర్లు తిరగొద్దని చెప్పలేదా !”

* * *

“అమ్మా! కళ్ళులేని కబోడి తల్లీ! వున్న అమ్మలు జాలితో కాసిని పాలు పోయిందంటే తల్లీ” మరలా అదే పాట. ఒక్క వుడుటున లేచి పరుగెత్తింది శ్యామలి.

“అమ్మా”
“.....”

“నాకొద్దు ఈ బిడ్డ.... ముందు తీసేయండి.... ముందు లాగేయండి. చంపేయండి.... ఎవరికైనా యిచ్చేయండి. కళ్ళు లేకుండా తచ్చాడుతుంటే నేను చూడలేను. అవసరాలు. అవసరాలమధ్య ఆ పిల్ల ఎందుకు బ్రతకాలి. గుడ్డిపిల్లకు పెళ్ళెలా అవుతుంది? కన్నెందుకు నన్ను కపించడానికా ఆ పిల్లను నేను బ్రతకనివ్వాలి?”

“ఎక్కడికమ్మా శ్యామలీ !” తన నిపొదివి పట్టుకున్న తల్లినుండి విడిపించుకోవాలని బలహీనంగా పోరాడుతోంది శ్యామలి.

“ఒక్కసారి.... చూడనీమ్మా !”

“దేముడేదీసే అది స్వీకరించాలి శ్యామలీ.”

“నన్ను చూడనీ ! ఆ పాపను చూడనీ.

“నా తల్లి వికదూ! వద శ్యామలీ! నా కడుపులో కోత పెట్టకు తల్లీ!” అంత వరకు యెంతో శక్తి వున్నట్లు పరిగెటిన ఆ కాళ్ళు ఆ శక్తిని యెవరో చేత్తో లాగేసినట్లు నిరీయంగా అడుగు లేస్తున్నాయి. ఒక్కక్షణం ఆగింది శ్యామలి. వెనుకనే వెర్రెగా. దిగులుగా చూస్తున్న తల్లి కళ్ళల్లోకి మెడ తిప్పి చూస్తూ అంది.

“భగవంతుడు ! వాడినే తీసుకోమను. లేదా ఆ దయలేని భగవంతుణ్ణి నమ్మే ఎవరినో దీన్ని తీసుకెళ్ళి సాక్కోమను. నాకు మాత్రం వద్దు మొదట తీసేయండి. చెప్తే నీక్కాదూ ?”

“పోనీ.... పోనీ అమ్మా ఆ బిడ్డకిన్ని పాలన్నా పోసినంపు.”

కొన్ని చర్చల తాలూకు శబ్దాలు తర్వాత ఆ బిడ్డ.... ఆ బిడ్డ తన వడకలో మాయమైంది. తననుతొలిసారిగా మాతృమూర్తిని చేసిన ఆ వసికందు, నిర్దాక్షిణ్యంగా తన మాతృస్థానాన్ని తుడిచేసి వెళ్ళిపోయింది.

“అలాగే తల్లీ.... అలాగే.”

“శ్యామలీ! అదేమిటమ్మా! ఇంకా యిక్కడే వున్నావా? లేమ్మా లోపలికెళ్ళారా. బాబు ఒక్కడే వున్నాడు.”

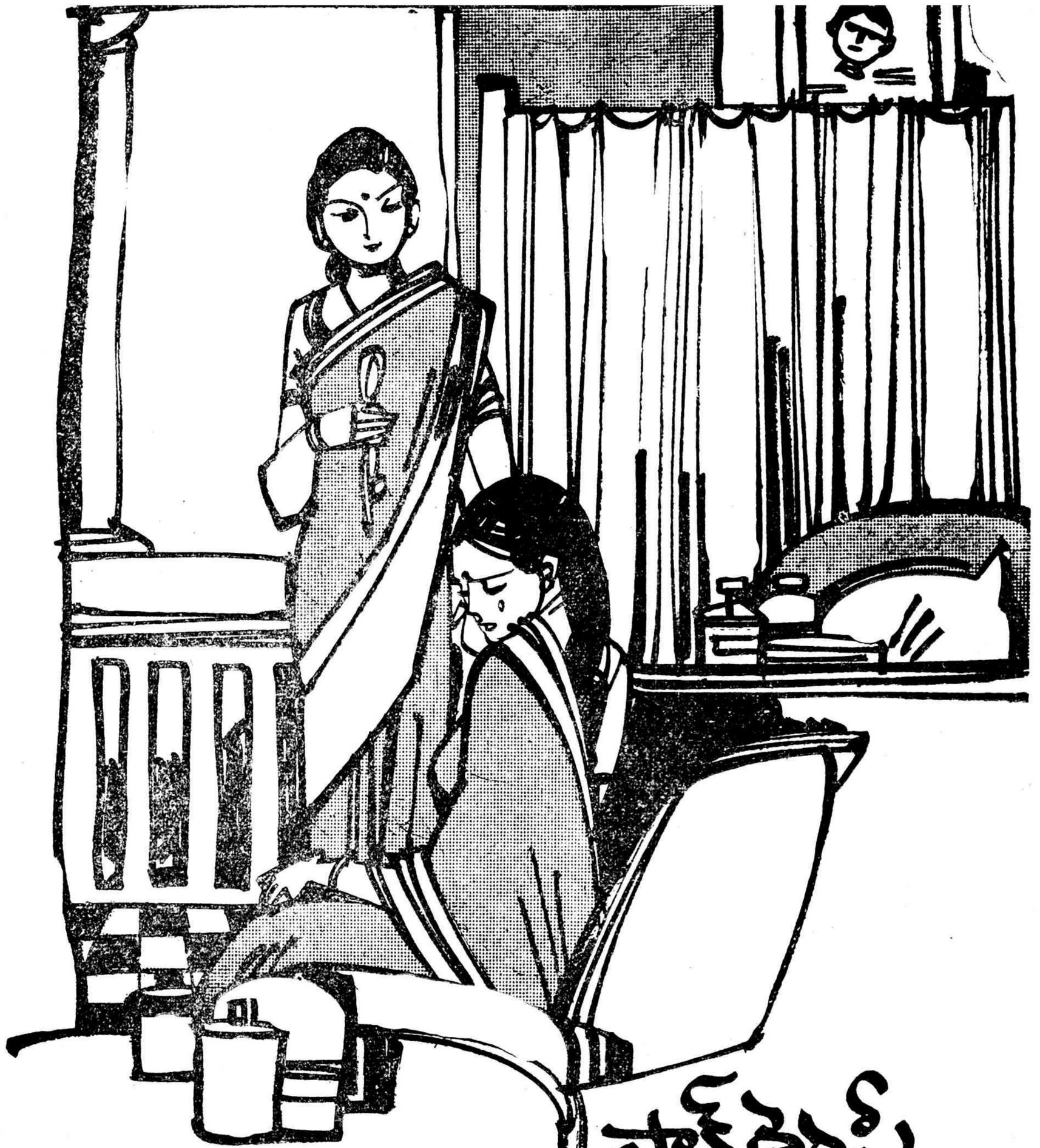
శ్యామలి తల్లి వెళ్ళిపోయింది. శ్యామలి

విరక్తిగా నవ్వింది శ్యామలి. “వుండనీ లేమ్మా వాడికేమి? నువ్వున్నావు. నేనున్నాను. డబ్బిచ్చే ప్రతి సౌకర్యం వాడి కుంది” అలా అంటున్న ఆమె కంఠం విపరీతంగా కంపించింది. శ్యామలి తల్లి మాట్లాడలేదు, ఏదో పనివున్నట్లు తప్పించుకుని వెళ్ళిపోయింది.

కంగారంలేదు-
బ్లైంకుళ్ళుగా తులూచుకు
కువీ ముఖాన్ని..

“అమ్మా!”
“ఏం కావాలి? హార్లీ క్నీ తీసుకురానా?”
“వద్దు.... అమ్మా!” తటపటాయిస్తూ పిలుస్తున్న కూతురు భావం అర్థమయిన ఆమె చటుక్కున గదిలో కెళ్ళి నెలల బిడ్డను తెచ్చి కూతురి ఒడిలో వేసింది.

వ్యాధి

విద్యార్థిని దురుప్రద

“చూడు.... చూడు శ్యామలీ: బాబుకు పాలిచ్చి చాల సేపయినట్లుంది.”

“ఇస్తాలే అమ్మా నాకు.... నాకు.... ఆ పాప కూడా కావాలి.”

తను అడగాల్సింది అడిగేసి తల్లి జవాబు కొరకు తన పాలిపోయిన కళ్ళెత్తి ఆత్మతగా చూస్తోంది శ్యామలీ.

శ్యామలీ తల్లి మాట్లాడలేదు, ఆమె వ్రళ్ళు విననట్టే ఊరుకుంది.

“నాకా పాప కావాలి. నువ్వు ఆ పాప నెక్కడిచ్చావు? ఏ అనాథశరణాలయంలో, చెప్పమూ!”

శ్యామలీ తల్లి మాట్లాడలేదు. మాట్లాడటానికి కావలసిన శక్తిని కూడదీసుకుంటోంది ఆమె.

“మాట్లాడవేమూ!”

“ఏం మాట్లాడేదీ?... ఆనాడు మమ్మల్ని

ఆ బిడ్డను తీసేదాకా ఊపిరి ఆడనివ్వక పోతివి!” సన్నగా గొణిగింది శ్యామలీ తల్లి.

“నిజమే.... నిజమే. నా తప్పు నేను ఒప్పుకుంటున్నాను. ఈయనను వెళ్ళి ఆ పాపను.... ఆ పాపను తీసుకరమ్మని చెప్పమూ!”

“.....”

“అమ్మా!”

“ఏమిటీ నీ పిచ్చి శ్యామలీ! ఏదో శరణాలయంలో యిచ్చేశాం.... ఆ తర్వాత

నీకు చెప్పానుగా యెవరో అడిగి తీసుకెళ్ళారని... మాటి మాటికీ మమ్మల్నెందుకూ విసిగిస్తున్నావ్ నువ్వు.”

బిత్తరపోయి చూసింది శ్యామలీ.

“నువ్వు.... నువ్వు అమ్మా! నువ్వు కూడా నన్ను విసుక్కుంటున్నావా? నీకు కూడా నేను భారమయిపోయానా?”

అలా అనేసిన శ్యామలీ వీపు మీద ఎవరో చెళ్ళున చరిచినట్లుకలికికొనడింది. “అమ్మా!” రెండేళ్ళ క్రితం తొలిసారిగా అమ్మ అయిన తను ఏం చేసింది? పాలు

మృగసందిరి

వీడ్కోలు

ప్రది కాలాలపాటు చాలా చాలా మంచివాడుగా ఉన్నవాడు. ఒక్కసారి ఆ మంచి తనానికి వీడ్కోలు చెప్పేస్తే - లోకం ఏమంటుంది? అయ్యయ్యో ఆ చీకటి సందుల్లోకి పోవద్దు. పోతే మళ్ళీ రాలేపు సుమా అని హెచ్చరిస్తుంది. అయినా పెంకివాడు వినడుకదా!

ఓ విభూతిబుర్రా సలాం! రుద్రాక్షమాలా గుడ్ బై! పార్వతీదేవిగారి మొగుడుగారి దేవాలయపు పాపంచాల్లారా శలవు! ఇంతకాలం మీ సేవ చేసి నందుకు మెచ్చి నాకు టిక్కెట్టిచ్చే శా డాయన ఇక మోక్షమనే పెనుచీకట్లో కరిగి పోతాం. మరి రాం! (కువలయానందం లో)

భస్మోద్ధూలన భద్ర మస్తు భవతే, రుద్రాక్షమాలే భుభం హా సోపానవరంపరే గిరిసుతాకా తాలయా అంకృతే!
అవ్యా రాధనతోషితేన విభునా యుష్మత్ప్రపర్వాసుఖా లోకోచ్చేదిని మోక్షనామని మహామోహే నిలీయామహే॥

— సా భు రి

త్రాగడానికి కూడా తెలియని పసికందును యెంత నిర్ణయంగా వెళ్ళగొట్టింది!

కూతురు కళ్ళలో తిరుగుతున్న నీళ్ళ సుడిని చూసిన శ్యామలి తల్లి చలించి పోతూ అంది.

“లేను ... లేదు తల్లీ శ్యామా! నన్ను నేను విసుక్కుంటానా? నువ్వు నాకు భారమయిపోతానా అమ్మా!”

అర్పింగా ఆర్తిగా, పలుకుతున్న తల్లి వంక జాలిగా, ప్రేమగా చూస్తున్న శ్యామలి కళ్ళలో భావం క్షణంలో మారి పోయింది.

“ఇలాటి.... ఇలాటి ఆప్యాయతకు, శాశ్వతంగా దూరమయిన అ బిడ్డే ఎక్కడుందో! తన బ్రతుకు తను బ్రతకడానికి కనీసం కళ్ళయినాలేని, ఆ ఆడిపిల్ల ఎలా బ్రతుకుతోందో!”

శ్యామలి వెక్కిళ్ళ శబ్దానికి పులిక్కి పడింది శ్యామలి తల్లి.

“అమ్మా! శ్యామా! నేనేం చేసే ది చెప్పు. ఆ బిడ్డ ఎక్కడుంటే తెచ్చి నీ వాడిలో వేసేదాన్ని, నా తప్పుకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకునేదాన్ని.”

వెక్కిళ్ళ మధ్యగా శ్యామలి, తల్లిని కుదుపుతూ అంది.

“అమ్మా! పాపను యెవరు తీసు కెళ్ళుంటారు రంటావు?”

కూతురు ప్రశ్నలో లేని ఉత్సాహాన్ని తెచ్చుకుంటుందామె, శ్యామలి రేగిపోయిన ల సరిచేస్తూ అంది. “ఎవరో ధనవంతులే సీకెళ్ళుంటారు శ్యామా! మన పాపకు శుభ్ర ఆపరేషను చేయించి....”

తల్లిని మధ్యలోనే ఆ పేసి. తల ఎత్తంగా ఊపింది శ్యామలి “కాదు.... కాదు. అంత అవసరం వాళ్ళకేం పట్టింది. నన్ను తల్లిని నేనే ఆ పని చేయాలని అనుకో సకపోయాను వాళ్ళకు బిడ్డనే కావాలంటే చక్కటి బిడ్డలు దొరక్కపోతారా! ఈ నా అవిటి బిడ్డ కావల్సివస్తుందా?.... నాకు

తెచ్చు... నాకు తెచ్చు ఎవరో నివ్వుగాళ్ళు అమ్మా!” యిక చెప్పలేక కన్నీళ్ళు కుంక సగిలినటు, గుండె ఆగినట్టు తల్లి ని అంటుకుపోయింది శ్యామలి.

బిడ్డకు జవాబు చెప్పేక్కో, ఆమెను ఓదార్చే భాష తన దగ్గర లేనట్లు బిడ్డ వెన్ను సవరిస్తూ నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయిం దామె.

“అవును అమ్మా. బిచ్చగాళ్ళకు తన్ను నా బిడ్డ యెవరికి వుసయోగవచ్చుంది?”

“గొంతులో చేరిన కన్నీళ్ళతో తడిసి వస్తున్న ఆ మాటలు తలి గుండెలను పిండే స్తున్నాయి.

“శ్యామా! పదు మ్మా! నా మాట విను తల్లీ!”

“నువ్వీ.... మీరే.... మీరే ఆ నాడు నాకు కాన్పు చేసింది” వెర్రెగా డాక్టర్ అరుణ కళ్ళల్లోకి చూస్తున్న శ్యామలి మాన సిక అవస క్షణంలో అమ్మయిందామెకు.

“నీ పేరు.... నీ పేరు శ్యామలికదూ! నీ కొరకే నమ్మా నేను యిన్నా శుభ్ర గా యెదురు చూస్తున్నాను.”

“నా కొరకా?”

“అవును అమ్మా. నన్ను క్షమిస్తానంటే నీకోమాట చెప్తాను. నువ్వు కనబడితే చెప్పాలనీ నా బరువు దించుకోవాలనీ, చాలా రోజులనుంచి ఎదురుచూస్తున్నాను. దేవుడు వంపినట్టు నీవే వచ్చావు....”

“డాక్టర్.”

“అవును అమ్మా రెండేళ్ళక్రితం నీ గుడ్డి బిడ్డను మీ ఆందరి బాధా చూడలేక నేనే ఓవర్ దోస్ ఇంజక్షన్ చిచ్చి చంపేశాను.”

“చంపేశారా!” శ్యామలి గొంతు నీర సంగా వున్నా వుండాలినంత షాక్ ఆ స్వరంలో లేదు.

“క్షమించు శ్యామలి! నీ ఒడికే భార మైన ఆ బిడ్డను ప్రవంచపు ఒడిలో వది లేస్తే ఆ బిడ్డ ఎదుర్కోబోయే సమస్యల నూహించి అలా చేశాను.”

“డాక్టర్!” శ్యామలి విభ్రాంతిగా చూసింది.

శ్యామలితోపాటు శ్యామలి తల్లి ఆళ్ళు ర్యంగా, అనుమానంగా డాక్టరువైపు చూసి వెంటనే తన బిడ్డ శ్యామలి ఏమయి పోతుందో అన్నట్టు గబుక్కున ఒక్క అడుగేసి శ్యామలి రెండు భుజాలు వట్టు కుంది

“అయితే... అయితే ఎక్కడో అనాద శరణాలయంలో యిచ్చేశానని..” శ్యామలి గొంతులో ఒత్తమైన స్పందన.

“అవును నువ్వు ఆ షాక్ కు తట్టుకో లేవని నేనే అలా చెప్పమన్నాను.”

ఉచితం ఉచితం ఉచితం

తెల్ల సుచ్చలు

ఏ రకం తెల్లసుచ్చలైనా సరే వాని రంగు మరియు ఎర్రమచ్చలరంగు మా ప్రత్యాక ఔషధం “డాగ్ వివాశక్” వాడిన యెడల మూడు దినములలో మాడను. అటువైస మామూలు చర్మంవలె నుండి పోవును. ప్రచారం కొరకు 1 సీసా మందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే వ్రాయండి Address : Samaj Kalyan (R.L. 78) (P. o) Katri Sarai (Gaya)

ఐదు నిమిషాల తర్వాత- తల్లి ఆసరాతోగాని నడవలేక నడచివచ్చిన శ్యామలి తల్లి చేయి వట్టుకోవాలనే స్పృహ లేకుండా మెలిగా నడిచి వెళ్తోంది.

శ్యామలిని అనుసరిస్తున్న శ్యామలి తల్లి చటుక్కున తల తిప్పి డాక్టరువైపు చూసింది. డాక్టరు అరుణ వెళ్తున్న శ్యామలిని గమనిస్తోంది.

* * *

“అమ్మా! మిమ్మల్ని డాక్టరుగారు పిలుస్తున్నారు ఏదో మందు చీటీ మర్చిపోయా రు” శ్యామలి కార్లో నడుచుకుని కూర్చున్నాక శ్యామలి తల్లిని పిలిచింది నర్సు తన చేతిలోవున్న ప్రీస్క్రిప్షన్ పేపర్ వంక, నర్సువంక మార్చి మార్చి చూస్తున్న శ్యామలి తల్లిని మరొక్కసారి హెచ్చరించింది నర్సు.

“రండమ్మా! మరల డాక్టర్ గార్కి తైమయితే రౌండ్స్ కెళ్ళిపోతారు” మరో మాట ఆమె అనే అవకాశం ఇవ్వకుండా శ్యామలి తల్లి చేయివట్టుకుని తీసుకెళ్ళింది. నిద్రలో నడిచివస్తున్నట్టు నడచి వస్తున్న ఆమెను దయగా, చిరునవ్వుతో చూసిన డాక్టర్ అరుణ ఆమె కూర్చున్నాక నిదానంగా అంది :

“ఈ సరిస్థితుల్లో నాకు అబద్ధం చెప్పక తప్పలేదు. మీకు మీ బిడ్డ దక్కాలంటే ఈ అబద్ధం తప్ప మరో మందు లేదు. మీరు నిశ్చింతగా వుండండి.”

“డాక్టర్! నా బిడ్డకు ఈ విషయం విన్నాక షాక్ రాదంటారా?”

“షాక్ రావడం కాదమ్మా. శ్యామలి యిప్పుడు షాక్ లో వుంది. తన బిడ్డ అనామకంగా యొక్కడో ఏ బిచ్చగత్రే చేతిలోనో బ్రతుకుతోందనే భయం. ఆ ఆడ పిల్ల పెరిగి పెద్దదయి యెలాటి నికృష్టపు బ్రతుకు బ్రతుకుతుందోననే భయం ఆమెను నరకయాతన పెట్టున్నాయి. ఈ మానసిక దౌర్బల్యంనుంచి కోలుకోవడానికి యిది షాక్ థెరపీ ”

“డాక్టరుగారూ!”

“అవునమ్మా! మీరు నిన్న ఫోనులో చెప్పిన విషయాలు విన్నాక నేను చేసుకున్న నిర్ణయమిది. నా మందు తప్పక పని చేస్తుందని నాకు నమ్మకముంది.”

ఆమె చేతులు జోడించింది. జోడించిన ఆ చేతులు డాక్టరుగార్కి నిశ్శబ్దంగా కృతజ్ఞతలు తెల్పుతున్నట్టున్నాయి.

కార్లో శ్యామలి ఇన్నాళ్ళు గుండెల నిండా ఊపిరి పీల్చుకుంటోంది.

పాస్ గ్యారంటీ

ఏ విద్యార్హత లేకపోయిననూ (డై రక్టు) B. A., B. com
పాస్ కావచ్చును
ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ

ఫెయిల్ అయిన ఫీజు వాపసు చెయ్యబడును

1978 / 9 / 9 నూ పరీక్షా ఫలితాలు 100%
పోస్టల్/టెలెగ్రాఫ్ కోచింగ్ కలదు వివరములకు య 3/-M. O. చేయండి

విజయా ట్యూటోరియల్ కాలేజి

గూడూరు, నెల్లూరు జిల్లా ఏ. పి.

మీ కేశ సౌందర్యాభివృద్ధికి కొబ్బరినూనె
కంటే అతి ఉత్తమమైనదేది?

కేశవర్ధిని

చేర్చిన కొబ్బరినూనె

ఔను! మీరు ప్రతి నిత్యమూ తలకు రాసుకుంటూన్న కొబ్బరినూనెలో కొన్ని చుక్కలు కేశవర్ధినిని కలపండి. తల చర్మానికి అంటేటటుగా తలకు రాసుకోండి. ఇదే అందంగా తల వెండ్రుకలు పెరగడానికి సాంప్రదాయిక రహస్యము-కేశవర్ధిని. వెంటనే ఒక బాటిల్ కేశవర్ధినిని కొని వాడండి.

కేశవర్ధిని ప్రోడక్ట్స్
మద్రాసు-600 087

